REGULAMENTUL (UE) NR. 439/2010 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 19 mai 2010

privind înființarea unui Birou European de Sprijin pentru Azil

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 74 și articolul 78 alineatele (1) și (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară [1],

întrucât:

(1) Politica Uniunii cu privire la sistemul european comun de azil (SECA) are ca rol, în baza Programului de la Haga, crearea unui spațiu comun de azil, prin intermediul unei proceduri armonizate eficace, în acord cu valorile și tradiția umanitară a Uniunii Europene.

(2) În ultimii ani s-au înregistrat progrese considerabile în sensul creării SECA, prin introducerea unor standarde minime comune. Cu toate acestea, între statele membre persistă diferențe majore în ceea ce privește acordarea protecției și formele de protecție. Aceste diferențe ar trebui reduse.

(3) Comisia, în planul său strategic în materie de azil adoptat în iunie 2008, a anunțat intenția de a dezvolta SECA, propunând revizuirea instrumentelor legislative existente în vederea unei mai bune armonizări a standardelor aplicabile și consolidând sprijinul pentru cooperarea practică dintre statele membre, în special prin intermediul unei propuneri legislative privind înființarea unui birou european de sprijin pentru azil („biroul de sprijin"), care să sporească coordonarea cooperării operaționale între statele membre în vederea punerii în aplicare în mod eficace a normelor comune.

(4) Prin Pactul european privind imigrația și azilul, adoptat în septembrie 2008, Consiliul European a reiterat în mod solemn faptul că orice străin persecutat are dreptul de a obține ajutor și protecție pe teritoriul Uniunii Europene, în aplicarea Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 și în conformitate cu alte tratate în materie. De asemenea, s-a convenit în mod expres înființarea în 2009 a unui birou european de sprijin.

(5) Cooperarea practică în materie de azil urmărește creșterea convergenței și asigurarea calității permanente a proceselor decizionale ale statelor membre în domeniul respectiv, în contextul cadrului legislativ european. În ultimii ani au fost luate deja un număr considerabil de măsuri de cooperare practică, în special adoptarea unei abordări comune în domeniul informațiilor privind țara de origine și stabilirea unui program de formare european comun în materie de azil.

(6) Biroul de sprijin ar trebui înființat pentru a contribui la consolidarea și dezvoltarea acestor măsuri de cooperare. Biroul de sprijin ar trebui să țină seama în mod corespunzător de măsurile de cooperare și de experiența dobândită din acestea.

(7) Pentru statele membre ale căror sisteme de azil și de primire sunt supuse unor presiuni deosebite și disproporționate, cauzate în special de situația lor geografică sau demografică, biroul de sprijin ar trebui să sprijine dezvoltarea unei solidarități în cadrul Uniunii menite să favorizeze un transfer mai bun al celor care beneficiază de protecție internațională între statele membre, asigurându-se, totodată, faptul că sistemele de azil și de primire nu fac obiectul unui abuz.

(8) Pentru a-și îndeplini în mod optim mandatul, biroul de sprijin ar trebui să fie independent în aspectele tehnice și ar trebui să se bucure de o autonomie juridică, administrativă și financiară. În acest scop, biroul de sprijin ar trebui să fie un organism al Uniunii cu personalitate juridică și să exercite competențele de punere în aplicare care îi sunt conferite prin prezentul regulament.

[1] Poziția Parlamentului European din 7 mai 2009 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 25 februarie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 18 mai 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

(9) Biroul de sprijin ar trebui să acționeze în strânsă cooperare cu autoritățile statelor membre competente în domeniul azilului, cu serviciile naționale de imigrație și azil sau cu alte servicii și să utilizeze capacitățile și expertiza acestora, precum și cu Comisia. Statele membre ar trebui să coopereze cu biroul de sprijin pentru a asigura capacitatea acestuia de a își îndeplini mandatul.

(10) Biroul de sprijin ar trebui, de asemenea, să acționeze în strânsă colaborare cu Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICNUR) și, după caz, cu organizațiile internaționale relevante pentru a beneficia de expertiza și sprijinul acestora. În acest scop, rolul ICNUR și al altor organizații internaționale relevante ar trebui pe deplin recunoscut și aceste organizații ar trebui asociate pe deplin activităților biroului de sprijin. Orice resurse financiare puse la dispoziția ICNUR de către biroul de sprijin în conformitate cu prezentul regulament nu ar trebui să genereze o dublă finanțare a activităților ICNUR cu alte surse internaționale sau naționale.

(11) Mai mult, pentru a-și duce la îndeplinire misiunea și în măsura necesară executării sarcinilor ce îi revin, biroul de sprijin ar trebui să coopereze cu alte organisme ale Uniunii, în special cu Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (FRONTEX), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului [1], și cu Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 168/2007 al Consiliului [2].

(12) Biroul de sprijin ar trebui, de asemenea, să coopereze cu Rețeaua europeană de migrație instituită prin Decizia 2008/381/CE a Consiliului [3] pentru a evita duplicarea activităților. Biroul de sprijin ar trebui, de asemenea, să mențină un dialog strâns cu organizațiile societății civile în vederea schimbului de informații și de cunoștințe în domeniul azilului.

(13) Biroul de sprijin ar trebui să devină un centru european de expertiză în materie de azil, care să fie responsabil de facilitarea, coordonarea și consolidarea cooperării practice în materie de azil între statele membre, în diferitele sale aspecte, astfel încât statele membre să fie mai în măsură să furnizeze protecție internațională celor care au dreptul la aceasta și, totodată, să poată trata echitabil și eficient persoanele care nu se încadrează în cerințele de acordare a protecției internaționale, după caz. Mandatul biroului de sprijin ar trebui să se axeze pe trei sarcini majore, și anume contribuirea la punerea în aplicare a SECA, sprijinirea cooperării practice între statele membre în materie de azil și acordarea de sprijin statelor membre care sunt supuse unei presiuni deosebite.

(14) Biroul de sprijin nu ar trebui să aibă nicio competență directă sau indirectă legată de luarea deciziilor de către autoritățile statelor membre competente în domeniul azilului cu privire la cererile individuale de protecție internațională.

(15) Pentru a acorda și/sau a coordona acordarea unui sprijin operațional rapid și eficient statelor membre supuse unor presiuni deosebite în ceea ce privește sistemele proprii de azil și de primire, biroul de sprijin ar trebui, la cererea statelor membre vizate, să coordoneze acțiunea de sprijinire a acestor state membre, printre altele prin detașarea, pe teritoriile acestora, a echipelor de sprijin pentru azil, formate din experți în domeniul azilului. Echipele respective ar trebui, în special, să ofere expertiză în ceea ce privește serviciile de interpretariat, informațiile referitoare la țările de origine și cunoașterea tratării și a gestionării dosarelor de azil. Regimul echipelor de sprijin pentru azil ar trebui reglementat prin prezentul regulament, pentru a asigura eficacitatea detașării acestora.

(16) Biroul de sprijin ar trebui să își îndeplinească misiunea în condiții care să îi permită să devină un punct de referință prin independența sa, prin calitatea științifică și tehnică a sprijinului pe care îl acordă și prin informațiile pe care le difuzează, prin transparența procedurilor și a metodelor sale de funcționare, precum și prin grija cu care îndeplinește sarcinile care i-au fost încredințate.

(17) Comisia și statele membre ar trebui să fie reprezentate în cadrul Consiliului de administrație al biroului de sprijin pentru a controla în mod eficace activitatea acestuia. În măsura în care este posibil, Consiliul de administrație ar trebui să fie format din șefii operaționali ai serviciilor statelor membre competente în domeniul azilului sau din reprezentanții acestora. În special, Consiliului de administrație ar trebui să i se confere competențele necesare pentru stabilirea bugetului, verificarea executării acestuia, adoptarea normelor financiare adecvate, stabilirea unor proceduri de lucru transparente pentru procesul decizional al biroului de sprijin, adoptarea raportului anual privind situația azilului în Uniune și a documentelor tehnice privind punerea în aplicare a instrumentelor Uniunii în materie de azil, precum și numirea unui director executiv și, după caz, a unui Comitet executiv. Având în vedere expertiza acestuia în materie de azil, ICNUR ar trebui fie reprezentat în Consiliului de administrație de un membru fără drept de vot, în vederea implicării depline a ICNUR în activitățile biroului de sprijin.

[1] JO L 349, 25.11.2004, p. 1.
[2] JO L 53, 22.2.2007, p. 1.
[3] JO L 131, 21.5.2008, p. 7.

(18) Dată fiind natura sarcinilor biroului de sprijin și rolul directorului executiv, și pentru a permite Parlamentului European să adopte un aviz privind candidatul selecționat, înaintea numirii sale precum și înaintea unei eventuale prelungiri a mandatului său, directorul executiv ar trebui invitat să facă o declarație și să răspundă întrebărilor comisiei sau comisiilor competente ale Parlamentului European. Directorul executiv ar trebui, de asemenea, să prezinte raportul anual Parlamentului European. Mai mult, Parlamentul European ar trebui să aibă posibilitatea de a invita directorul executiv să raporteze cu privire la îndeplinirea sarcinilor sale.

(19) Pentru a se garanta autonomia și independența depline ale biroului de sprijin, acesta ar trebui să aibă un buget propriu, alimentat în principal din contribuțiile Uniunii. Finanțarea biroului de sprijin ar trebui să facă obiectul unui acord încheiat de autoritatea bugetară, după cum se prevede la punctul 47 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ([1]). Procedura bugetară a Uniunii ar trebui să se aplice contribuției Uniunii și oricărei alte finanțări de la bugetul general al Uniunii Europene. Verificarea conturilor ar trebui să fie asigurată de Curtea de Conturi.

(20) Biroul de sprijin ar trebui să coopereze cu autoritățile țărilor terțe și cu organizațiile internaționale competente în domeniile reglementate de prezentul regulament, precum și cu țări terțe în cadrul acordurilor de lucru încheiate în conformitate cu dispozițiile relevante din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

(21) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE, Regatul Unit și Irlanda și-au notificat, prin scrisorile datate 18 mai 2009, intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.

(22) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, care, prin urmare, nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică.

(23) Considerând că Danemarca, în calitate de stat membru, a contribuit la cooperarea practică între statele membre în materie de azil, biroul de sprijin ar trebui să faciliteze cooperarea operațională cu Danemarca. În acest sens, un reprezentant danez ar trebui invitat să asiste la reuniunile Consiliului de administrație, care ar trebui să poată decide și cu privire la invitarea unor observatori danezi în cadrul reuniunilor grupurilor de lucru, după caz.

(24) Pentru a-și duce la îndeplinire misiunea, biroul de sprijin ar trebui să fie deschis participării țărilor care au încheiat acorduri cu Uniunea, în temeiul cărora acestea au adoptat și aplică dreptul Uniunii în domeniul reglementat de prezentul regulament, în special Elveția, Islanda, Liechtenstein și Norvegia. De asemenea, în acord cu Comisia, biroul ar trebui să poată încheia acorduri de lucru, în conformitate cu TFUE, cu alte țări decât cele care au încheiat cu acorduri cu Uniunea în temeiul cărora acestea au adoptat și aplică dreptul Uniunii. Cu toate acestea, biroul nu ar trebui în niciun caz să dezvolte o politică externă proprie.

(25) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ([2]) (Regulamentul financiar), în special articolul 185, ar trebui să se aplice biroului.

(26) Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ([3]) ar trebui să se aplice fără restricții biroului de sprijin, care ar trebui să adere la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 încheiat între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind anchetele interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ([4]).

(27) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ([5]) ar trebui să se aplice biroului de sprijin.

(28) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ([6]) ar trebui să se aplice în cazul prelucrării datelor cu caracter personal de către biroul de sprijin.

([1]) JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

([2]) JO L 248, 16.9.2002, p. 1.
([3]) JO L 136, 31.5.1999, p. 1.
([4]) JO L 136, 31.5.1999, p. 15.
([5]) JO L 145, 31.5.2001, p. 43.
([6]) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

(29) Dispozițiile necesare privind găzduirea biroului de sprijin în statul membru în care urmează să își aibă sediul și normele specifice aplicabile cu privire la personalul biroului de sprijin și membrii familiilor acestora ar trebui stabilite într-un acord privind sediul. Mai mult, statul membru gazdă ar trebui să asigure cele mai bune condiții posibile pentru buna funcționare a biroului de sprijin, inclusiv condițiile de școlarizare a copiilor și condițiile de transport, pentru a atrage resurse umane de înaltă calitate provenite dintr-o zonă geografică cât mai extinsă posibil.

(30) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume necesitatea de a îmbunătăți punerea în aplicare a SECA, de a facilita, coordona și consolida cooperarea practică în materie de azil între statele membre, precum și de a furniza și/sau de a coordona furnizarea de sprijin operațional statelor membre supuse unor presiuni deosebite asupra sistemelor lor de azil și de primire, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivelor menționate.

(31) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ar trebui să fie aplicat în conformitate cu dreptul de azil recunoscut la articolul 18 al Cartei,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

ÎNFIINȚAREA ȘI MISIUNEA BIROULUI EUROPEAN DE SPRIJIN PENTRU AZIL

Articolul 1

Înființarea Biroului European de Sprijin pentru Azil

Se înființează Biroul European de Sprijin pentru Azil (denumit în continuare „biroul de sprijin") pentru a contribui la îmbunătățirea punerii în aplicare a sistemului european comun de azil (SECA), pentru a consolida cooperarea practică în materie de azil între statele membre și pentru a furniza și/sau coordona furnizarea de sprijin operațional pentru statele membre care se confruntă cu presiuni deosebite în ceea ce privește sistemele de azil și de primire ale acestora.

Articolul 2

Misiunea biroului de sprijin

(1) Biroul de sprijin facilitează, coordonează și consolidează cooperarea practică în materie de azil între statele membre, în diferitele sale aspecte, și contribuie la o mai bună punere în aplicare a SECA. Din această privință, biroul de sprijin este pe deplin implicat în dimensiunea externă a SECA.

(2) Biroul de sprijin acordă un sprijin operațional eficient statelor membre care se confruntă cu presiuni deosebite în ceea ce privește sistemele naționale de azil și de primire, pe baza tuturor resurselor utile de care dispune, ceea ce poate include coordonarea resurselor oferite de statele membre în condițiile stabilite de prezentul regulament.

(3) Biroul de sprijin furnizează asistență științifică și tehnică pentru elaborarea politicii și legislației Uniunii în toate domeniile care au un impact direct sau indirect asupra azilului, astfel încât să ofere întregul sprijin necesar cooperării practice în materie de azil și pentru a-și îndeplini în mod eficace sarcinile. Biroul de sprijin constituie o sursă independentă de informații pentru toate aspectele privind aceste domenii.

(4) Biroul de sprijin își îndeplinește misiunea în condiții care să îi permită să devină un punct de referință prin independența sa, prin calitatea științifică și tehnică a sprijinului pe care îl acordă și prin informațiile pe care le difuzează, prin transparența procedurilor și a metodelor sale de funcționare, precum și prin grija cu care îndeplinește sarcinile care i-au fost încredințate și prin asistența informatică necesară îndeplinirii mandatului său.

(5) Biroul de sprijin colaborează strâns cu autoritățile statelor membre competente în domeniul azilului, cu serviciile naționale de imigrație și de azil și cu alte servicii naționale, precum și cu Comisia. Biroul de sprijin își îndeplinește sarcinile fără a aduce atingere sarcinilor atribuite altor organisme relevante ale Uniunii și colaborează strâns cu organismele respective și cu ICNUR.

(6) Biroul de sprijin nu are nicio competență legată de luarea deciziilor de către autoritățile statelor membre competente în domeniul azilului cu privire la cererile individuale de protecție internațională.

CAPITOLUL 2

SARCINILE BIROULUI DE SPRIJIN

SECȚIUNEA 1

Sprijinirea cooperării practice în materie de azil

Articolul 3

Bunele practici

Biroul de sprijin organizează, încurajează și coordonează acțiunile care permit schimbul de informații, precum și identificarea și punerea în comun de bune practici în materie de azil între statele membre.

Articolul 4

Informații privind țara de origine

Biroul de sprijin organizează, încurajează și coordonează acțiunile referitoare la informațiile privind țările de origine, în special:

(a) colectarea în mod transparent și imparțial a informațiilor relevante, fiabile, corecte și actualizate privind țările de origine ale persoanelor care solicită protecție internațională, utilizând toate sursele pertinente de informații, inclusiv informații colectate de la organizațiile guvernamentale și neguvernamentale și de la organizațiile internaționale și instituțiile și organismele Uniunii;

(b) elaborarea de rapoarte privind țările de origine, pe baza informațiilor colectate în conformitate cu litera (a);

(c) crearea și dezvoltarea ulterioară a unui portal care colectează informații privind țările de origine și asigurarea întreținerii acestuia, în vederea asigurării transparenței, în conformitate cu normele necesare pentru accesul la astfel de informații în temeiul articolului 42;

(d) elaborarea unui format și a unei metodologii comune pentru prezentarea, verificarea și utilizarea informațiilor privind țările de origine;

(e) analiza informațiilor privind țările de origine într-un mod transparent în vederea favorizării convergenței criteriilor de evaluare și, după caz, utilizând rezultatele reuniunilor unuia sau mai multor grupuri de lucru. Analiza respectivă nu implică emiterea de instrucțiuni către statele membre în ceea ce privește acordarea sau refuzul cererilor de protecție internațională.

Articolul 5

Sprijinirea transferului în cadrul Uniunii al beneficiarilor de protecție internațională

Pentru statele membre ale căror sisteme de azil și de primire sunt supuse unor presiuni specifice și disproporționate, cauzate în special de situația lor geografică sau demografică, biroul de sprijin promovează, facilitează și coordonează schimburile de informații și alte acțiuni legate de transferul în cadrul Uniunii. Transferul în cadrul Uniunii se efectuează numai pe o bază convenită între statele membre și cu consimțământul beneficiarului de protecție internațională în cauză și, după caz, în consultare cu ICNUR.

Articolul 6

Sprijin pentru formare

(1) Biroul de sprijin stabilește și dezvoltă cursuri deschise membrilor tuturor administrațiilor, instanțelor judecătorești și organelor jurisdicționale naționale, precum și serviciilor naționale competente în materie de azil la nivelul statelor membre. Participarea în cadrul cursurilor nu aduce atingere sistemelor și procedurilor naționale.

Biroul de sprijin dezvoltă aceste cursuri în strânsă cooperare cu autoritățile statelor membre competente în domeniul azilului și, după caz, valorifică expertiza instituțiilor academice și a altor organizații relevante.

(2) Biroul de sprijin gestionează și dezvoltă un program de formare în materie de azil ținând seama de cooperarea existentă în acest domeniu la nivelul Uniunii.

(3) Cursurile propuse de biroul de sprijin pot fi generale, specifice sau tematice și pot include metodologie privind formarea formatorilor.

(4) Activitățile de formare specifice sau tematice privind cunoștințele și competențele în materie de azil includ, fără a se limita la acestea:

(a) acquis-ul internațional în domeniul drepturilor omului și acquis-ul Uniunii în domeniul azilului, inclusiv aspecte specifice juridice și jurisprudențiale;

(b) aspectele legate de prelucrarea cererilor de azil pentru minori și pentru persoanele vulnerabile cu nevoi specifice;

(c) tehnicile de intervievare;

(d) utilizarea rapoartelor de expertiză medicală și judiciară în procedurile de azil;

(e) aspecte legate de producerea și utilizarea informațiilor privind țările de origine;

(f) condițiile de primire, inclusiv acordarea unei atenții speciale grupurilor vulnerabile și victimelor torturii.

(5) Cursurile propuse sunt de înaltă calitate și definesc principii-cheie și bune practici, în vederea creșterii convergenței metodelor administrative și a deciziilor precum și a practicii juridice, cu respectarea deplină a independenței instanțelor judecătorești și organelor jurisdicționale naționale.

(6) Biroul de sprijin organizează pentru experţii care fac parte din rezerva de intervenţie pentru azil, menţionată la articolul 15, cursuri specializate relevante pentru sarcinile şi funcţiile acestora, precum şi exerciţii periodice pentru respectivii experţi, în conformitate cu un program de formare specializată şi de exerciţii, prevăzut în programul de lucru anual al biroului.

(7) Biroul de sprijin poate organiza activităţi de formare în cooperare cu statele membre pe teritoriul acestora.

Articolul 7

Sprijin în favoarea aspectelor externe ale SECA

Biroul de sprijin coordonează, în acord cu Comisia, schimburile de informaţii şi alte acţiuni întreprinse cu privire la chestiunile legate de punerea în aplicare a instrumentelor şi mecanismelor privind dimensiunea externă a SECA.

Biroul de sprijin coordonează schimburile de informaţii şi alte acţiuni cu privire la relocare luate de statele membre pentru a răspunde necesităţilor de protecţie internaţională ale refugiaţilor în ţările terţe şi pentru a manifesta solidaritate cu ţările-gazdă ale acestora.

În cadrul mandatului său şi în conformitate cu articolul 49, biroul de sprijin poate coopera cu autorităţile competente din ţările terţe cu privire la aspectele tehnice, în special în ceea ce priveşte promovarea şi sprijinirea consolidării capacităţilor sistemelor de azil şi de primire ale ţărilor terţe şi punerea în aplicare a programelor de protecţie regională şi a altor acţiuni relevante pentru soluţii durabile.

SECŢIUNEA 2

Sprijin pentru statele membre care se confruntă cu presiuni deosebite

Articolul 8

Presiuni deosebite asupra sistemului de azil şi de primire

Biroul de sprijin coordonează şi susţine orice acţiune comună de sprijinire a sistemelor de azil şi de primire ale statelor membre care se confruntă cu presiuni deosebite care reprezintă sarcini extrem de dificile şi urgente pentru facilităţile de primire şi pentru sistemele de azil ale acestora. O astfel de presiune poate fi caracterizată prin sosirea neprevăzută a unui număr mare de resortisanţi ai ţărilor terţe care pot necesita protecţie internaţională şi poate fi generată de situaţia geografică sau demografică a statului membru.

Articolul 9

Colectarea şi analiza informaţiilor

(1) Pentru a putea evalua nevoile statelor membre care se confruntă cu presiuni deosebite, biroul de sprijin colectează, în special pe baza informaţiilor furnizate de statele membre, de ICNUR, şi, după caz, de alte organizaţii relevante, informaţii pertinente care permit identificarea, pregătirea şi elaborarea măsurilor de urgenţă menţionate la articolul 10 care trebuie întreprinse pentru a se face faţă acestor presiuni.

(2) Biroul de sprijin identifică, colectează şi analizează sistematic, pe baza datelor furnizate de statele membre care se confruntă cu presiuni deosebite, informaţii privind structurile şi personalul disponibile, în special pentru traducere şi interpretariat, informaţii privind ţările de origine şi asistenţă în tratarea şi gestionarea cazurilor de azil, precum şi capacităţile de primire în materie de azil în statele membre care se confruntă cu presiuni deosebite, în scopul de a încuraja informarea reciprocă rapidă şi fiabilă între diferitele autorităţi ale statelor membre competente în domeniul azilului.

(3) Biroul de sprijin analizează datele referitoare la orice sosire neprevăzută a unui număr mare de resortisanţi ai ţărilor terţe care poate cauza presiuni deosebite asupra sistemelor de azil şi de primire şi asigură schimbul rapid de informaţii relevante între statele membre şi Comisie. Biroul de sprijin utilizează sistemele şi mecanismele de alertă timpurie existente şi, dacă acest lucru este necesar, stabileşte un sistem de alertă timpurie în scopuri proprii.

Articolul 10

Acţiuni de sprijin în favoarea statelor membre

La cererea statelor membre vizate, biroul de sprijin coordonează acţiunile de sprijinire a statelor membre care se confruntă cu presiuni deosebite asupra sistemelor lor de azil şi de primire, inclusiv coordonând:

(a) acţiunile care trebuie întreprinse în favoarea statelor membre supuse unei presiuni deosebite, în vederea facilitării unei analize iniţiale a cererilor de azil aflate în curs de examinare de autorităţile naţionale competente;

(b) acţiunile care permit punerea la dispoziţie a unor facilităţi adecvate de primire de către statele membre care se confruntă cu presiuni deosebite, în special cazarea de urgenţă, mijloacele de transport şi asistenţa medicală;

(c) echipele de sprijin pentru azil, ale căror proceduri de funcţionare sunt definite la capitolul 3.

SECȚIUNEA 3

Contribuția la punerea în aplicare a SECA

Articolul 11

Colectarea și schimburile de informații

(1) Biroul de sprijin organizează, coordonează și promovează schimburile de informații între autoritățile statelor membre competente în domeniul azilului, precum și între Comisie și autoritățile statelor membre competente în domeniul azilului cu privire la punerea în aplicare a ansamblului instrumentelor relevante din acquis-ului Uniunii în materie de azil. În acest scop, biroul de sprijin poate crea baze de date concrete, legislative și jurisprudențiale, cu privire la instrumentele în domeniul azilului la nivel național, la nivelul Uniunii și la nivel internațional, valorificând, printre altele, modalitățile existente. Fără a aduce atingere activităților biroului de sprijin în temeiul articolelor 15 și 16, în respectivele baze de date nu pot fi stocate niciun fel de date cu caracter personal, cu excepția situației în care aceste date au fost obținute de către biroul de sprijin din documente care sunt puse la dispoziția publicului.

(2) În special, biroul de sprijin colectează informații privind următoarele:

(a) modul în care sunt tratate cererile de protecție internațională de către administrațiile și autoritățile naționale;

(b) legislațiile naționale și evoluția sistemelor juridice în materie de azil, inclusiv jurisprudența.

Articolul 12

Rapoarte și alte documente ale biroului de sprijin

(1) Biroul de sprijin pregătește anual un raport privind situația azilului în Uniune, ținând seama în mod corespunzător de informațiile deja disponibile provenind din alte surse relevante. În cadrul acestui raport, biroul de sprijin evaluează rezultatele acțiunilor întreprinse în temeiul prezentului regulament și face o analiză comparativă globală a acestora în scopul îmbunătățirii calității, coerenței și eficacității SECA.

(2) În conformitate cu programul său de lucru sau la cererea Consiliului de administrație sau a Comisiei, ținând seama în mod corespunzător de opiniile exprimate de statele membre sau de Parlamentul European, în strânsă consultare cu grupurile sale de lucru și cu Comisia, biroul de sprijin poate adopta documente tehnice referitoare la punerea în aplicare a instrumentelor Uniunii în materie de azil, inclusiv orientări și manuale operaționale. Ori de câte ori asemenea documente tehnice fac referire la aspecte de drept internațional privind refugiații, se acordă atenția cuvenită orientărilor relevante ale ICNUR. Documentele nu implică emiterea de instrucțiuni către statele membre în ceea ce privește acordarea sau refuzul cererilor de protecție internațională.

CAPITOLUL 3

ECHIPELE DE SPRIJIN PENTRU AZIL

Articolul 13

Coordonarea

(1) Unul sau mai multe state membre care se confruntă cu presiuni deosebite poate/pot solicita biroului de sprijin detașarea unei echipe de sprijin pentru azil. Statul membru sau statele membre solicitant(e) oferă în special o descriere a situației, indică obiectivele solicitării de detașare și își specifică nevoile estimate în vederea detașării, în conformitate cu articolul 18 alineatul (1).

(2) Ca răspuns la această solicitare, biroul de sprijin poate coordona asistența operațională și tehnică necesară pentru statul membru sau statele membre solicitante și detașarea, pentru o perioadă limitată, a unei echipe de sprijin pentru azil pe teritoriul statului membru sau statelor membre în cauză, pe baza unui plan operațional, astfel cum este menționat la articolul 18.

Articolul 14

Asistența tehnică

Echipele de sprijin pentru azil oferă expertiză după cum s-a convenit în planul operațional menționat la articolul 18, în special în ceea ce privește serviciile de interpretariat, cunoașterea informațiilor referitoare la țările de origine și cunoașterea tratării și a gestionării dosarelor de azil, în cadrul acțiunilor de susținere a statelor membre menționate la articolul 10.

Articolul 15

Rezerva de intervenție pentru azil

(1) La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide, cu o majoritate de trei pătrimi din membrii cu drept de vot, cu privire la profilurile și numărul total de experți care urmează a fi puși la dispoziția echipelor de sprijin pentru azil (rezerva de intervenție pentru azil). Ca parte a rezervei de intervenție pentru azil, biroul de sprijin creează o listă de interpreți. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele schimbări ulterioare ale profilurilor și numărului total de experți din cadrul rezervei de intervenție pentru azil.

(2) Statele membre contribuie la rezerva de intervenție pentru azil dintr-o rezervă de experți naționali, constituită în funcție de diferitele profiluri definite, desemnând experți care să corespundă profilurilor solicitate.

Statele membre oferă asistență biroul de sprijin în identificarea interpreților care vor constitui lista de interpreți.

Statele membre pot alege să detașeze interpreții sau să îi facă disponibili prin videoconferință.

Articolul 16

Detașarea

(1) Autonomia statului membru de origine în legătură cu selecția numărului și a profilurilor experților (rezerva națională) și durata detașării acestora nu este afectată. La cererea biroului de sprijin, statele membre pun la dispoziție respectivii experți în vederea detașării, cu excepția cazului în care acestea se confruntă cu o situație care afectează în mod grav executarea sarcinilor naționale, precum cea care are drept rezultat lipsa de personal pentru aplicarea procedurilor de determinare a statutului persoanelor care solicită protecție internațională. Statele membre comunică în cel mai scurt timp posibil, la cererea biroului de sprijin, numărul, numele și profilurile experților din rezerva lor națională pe care îi pot pune la dispoziție în cel mai scurt timp posibil și care urmează să fie membri ai unei echipe de sprijin pentru azil.

(2) La stabilirea componenței unei echipe de sprijin pentru azil care urmează să fie detașată, directorul executiv ține seama de circumstanțele speciale cu care se confruntă statul membru solicitant. Echipa de sprijin pentru azil este constituită conform planului operațional menționat la articolul 18.

Articolul 17

Procedura de decizie privind detașarea

(1) Dacă este necesar, directorul executiv poate trimite experți ai biroului de sprijin pentru a evalua situația statului membru solicitant.

(2) Directorul executiv informează imediat Consiliul de administrație cu privire la orice cerere de detașare a echipelor de sprijin pentru azil.

(3) Directorul executiv ia o decizie privind cererea de detașare a echipelor de sprijin pentru azil cât mai curând posibil și nu mai târziu de cinci zile lucrătoare de la data primirii cererii. Directorul executiv informează în scris simultan statul membru solicitant și Consiliul de administrație cu privire la decizie, precizând motivele principale pe care se întemeiază aceasta.

(4) Dacă directorul executiv decide să detașeze una sau mai multe echipe de sprijin pentru azil, biroul de sprijin și statul membru solicitant întocmesc imediat un plan operațional în conformitate cu articolul 18.

(5) Imediat după aprobarea planului respectiv, directorul executiv informează statele membre cu privire la numărul solicitat și profilurile experților care urmează a fi detașați în cadrul echipelor de sprijin pentru azil. Aceste informații se furnizează în scris punctelor de contact naționale desemnate, menționate la articolul 19, și includ data la care urmează să se efectueze detașarea. Acestora li se furnizează, de asemenea, o copie a planului operațional.

(6) În cazul în care directorul executiv este absent sau în imposibilitatea de a participa, deciziile legate de detașarea echipelor de sprijin pentru azil sunt luate de către șeful de unitate care îl înlocuiește.

Articolul 18

Planul operațional

(1) Directorul executiv și statul membru solicitant convin asupra unui plan operațional care prezintă în detaliu condițiile concrete pentru detașarea echipelor de sprijin pentru azil. Planul operațional cuprinde următoarele elemente:

(a) o descriere a situației, împreună cu modul de operare corespunzător detașării și obiectivele acesteia, inclusiv obiectivul operațional;

(b) durata previzibilă a detașării echipelor;

(c) zona de competență geografică din statul membru solicitant în care sunt detașate echipele;

(d) o descriere a sarcinilor și a instrucțiunilor speciale pentru membrii echipelor, inclusiv instrucțiuni referitoare la bazele de date pe care membrii echipelor sunt autorizați să le consulte și la echipamentul pe care sunt autorizați să îl utilizeze în statul membru solicitant; și

(e) componența echipelor.

(2) Orice modificări sau adaptări aduse planului operațional necesită acordul directorului executiv și al statului membru solicitant. Biroul de sprijin transmite imediat statelor membre participante o copie a planului operațional modificat sau adaptat.

Articolul 19

Punctul național de contact

Fiecare stat membru desemnează un punct național de contact pentru comunicările cu biroul de sprijin privind toate chestiunile legate de echipele de sprijin pentru azil.

Articolul 20

Punctul de contact al Uniunii

(1) Directorul executiv desemnează unul sau mai mulți experți ai biroului de sprijin care să îndeplinească rolul de punct de contact al Uniunii însărcinat cu coordonarea. Directorul executiv informează statul membru gazdă cu privire la această desemnare.

(2) Punctul de contact al Uniunii acționează în numele biroului de sprijin în legătură cu toate aspectele privind detașarea echipelor de sprijin pentru azil. Punctul de contact al Uniunii îndeplinește în special următoarele funcții:

(a) reprezintă interfața dintre biroul de sprijin și statul membru gazdă;

(b) reprezintă interfața dintre biroul de sprijin și membrii echipelor de sprijin pentru azil, acordând asistență, în numele biroului de sprijin, cu privire la toate chestiunile legate de condițiile detașării echipelor respective;

(c) verifică punerea corectă în aplicare a planului operațional; și

(d) răspunde în fața biroului de sprijin pentru toate chestiunile legate de detașarea echipelor de sprijin pentru azil.

(3) Directorul executiv poate autoriza punctul de contact al Uniunii să contribuie la rezolvarea diferendelor legate de punerea în aplicare a planului operațional și de detașarea echipelor de sprijin pentru azil.

(4) În cadrul executării sarcinilor care îi revin, punctul de contact al Uniunii nu primește instrucțiuni decât din partea biroului de sprijin.

Articolul 21

Răspunderea civilă

(1) În cazul în care membrii unei echipe de sprijin pentru azil desfășoară operațiuni într-un stat membru gazdă, acel stat membru este responsabil pentru orice daune provocate de aceștia în exercițiul funcțiunii, în conformitate cu legislația națională a statului membru gazdă.

(2) În cazul în care aceste daune sunt cauzate din neglijență gravă sau cu intenție, statul membru gazdă poate contacta statul membru de origine pentru ca acesta să îi ramburseze sumele plătite victimelor sau persoanelor îndreptățite în numele acestora.

(3) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale împotriva terților, fiecare stat membru renunță la orice cereri de rambursare de către statul membru gazdă sau de către oricare alt stat membru pentru orice daune pe care le-a suferit, cu excepția daunelor care au fost provocate din neglijență gravă sau cu intenție.

(4) Orice litigiu între statele membre în legătură cu aplicarea alineatelor (2) și (3) din prezentul articol care nu poate fi soluționat prin negocieri între acestea este înaintat de către statele membre Curții de Justiție în conformitate cu articolul 273 din TFUE.

(5) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terți, biroul de sprijin suportă costurile aferente daunelor cauzate echipamentelor biroului de sprijin în timpul detașării, cu excepția cazului în care daunele au fost cauzate din neglijență gravă sau cu intenție.

Articolul 22

Răspunderea penală

Pe durata detașării echipelor de sprijin pentru azil, membrii echipelor de sprijin pentru azil sunt tratați în același mod ca și agenții statului membru gazdă în legătură cu eventualele infracțiuni care ar putea fi comise împotriva acestora sau de către aceștia.

Articolul 23

Costuri

Atunci când statele membre își pun la dispoziție experții în vederea detașării în echipele de sprijin pentru azil, biroul de sprijin acoperă integral costurile legate de:

(a) deplasarea din statul membru de origine către statul membru gazdă și din statul membru gazdă către statul membru de origine;

(b) vaccinare;

(c) asigurările speciale;

(d) asistența medicală;

(e) diurne, inclusiv cazare;

(f) echipamentul tehnic al biroului de sprijin; și

(g) onorariile experților.

CAPITOLUL 4

ORGANIZAREA BIROULUI DE SPRIJIN

Articolul 24

Structura de conducere și de gestionare a biroului de sprijin

Structura de conducere și de gestionare a biroului de sprijin cuprinde:

(a) un Consiliu de administrație;

(b) un director executiv și personalul biroului de sprijin.

Structura de conducere și de gestionare a biroului de sprijin poate cuprinde un Comitet executiv, în cazul în care acesta a fost înființat în conformitate cu articolul 29 alineatul (2).

Articolul 25

Componența Consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație este compus din câte un membru numit de fiecare stat membru obligat în temeiul prezentului regulament și doi membri numiți de Comisie.

(2) Fiecare membru al Consiliului de administrație poate fi reprezentat sau însoțit de un membru supleant; când însoțește un membru, membrul supleant participă fără a avea drept de vot.

(3) Membrii Consiliului de administrație sunt numiți pe baza experienței lor, a responsabilității lor profesionale și a gradului înalt de competențe relevante în domeniul azilului.

(4) Un reprezentant al ICNUR este membru al Consiliului de administrație fără drept de vot.

(5) Durata mandatului membrilor Consiliului de administrație este de trei ani. Mandatul poate fi reînnoit. La expirarea mandatului sau în cazul demisiei, membrii rămân în funcție până când mandatul este reînnoit sau până când sunt înlocuiți.

Articolul 26

Președinția Consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație alege dintre membrii săi cu drept de vot un președinte și un vicepreședinte. Vicepreședintele îl înlocuiește pe președinte din oficiu atunci când acesta este împiedicat să își exercite atribuțiile.

(2) Durata mandatului președintelui și vicepreședintelui este de trei ani iar mandatul poate fi reînnoit numai o singură dată. Cu toate acestea, mandatul președintelui și al vicepreședintelui expiră automat în momentul încetării calității acestora de membri ai Consiliului de administrație.

Articolul 27

Reuniunile Consiliului de administrație

(1) Reuniunile Consiliului de administrație sunt convocate de către președinte. Directorul executiv participă la reuniuni. Reprezentantul ICNUR nu participă la reuniune atunci când Consiliul de administrație îndeplinește funcțiile prevăzute la articolul 29 alineatul (1) literele (b), (h), (i), (j) și (m) și la articolul 29 alineatul (2) și când Consiliul de administrație decide punerea la dispoziție de resurse financiare pentru finanțarea activităților care permit biroului de sprijin să beneficieze de expertiza ICNUR în materie de azil, astfel cum se menționează la articolul 50.

(2) Consiliul de administrație se reunește în cel puțin două ședințe ordinare pe an. În plus, se reunește la inițiativa președintelui său sau la cererea a cel puțin o treime dintre membrii săi.

(3) Consiliul de administrație poate invita orice persoană a cărei opinie poate prezenta interes să participe la reuniunile sale în calitate de observator.

Danemarca este invitată să asiste la ședințele Consiliului de administrație.

(4) Membrii Consiliului de administrație pot fi asistați de consilieri sau experți, sub rezerva dispozițiilor regulamentului de procedură.

(5) Secretariatul Consiliului de administrație este asigurat de birou.

Articolul 28

Modalități de vot

(1) Cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, consiliul de administrație adoptă deciziile cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot. Fiecare membru cu drept de vot dispune de un vot. În absența unui membru, dreptul său de vot poate fi exercitat de membrul supleant.

(2) Directorul executiv nu participă la vot.

(3) Președintele participă la vot.

(4) Statele membre care nu participă integral la *acquis*-ul Uniunii în materie de azil nu participă la vot în cazurile în care Consiliul de administrație adoptă decizii conform articolului 29 alineatul (1) litera (e) iar documentul tehnic în discuție se referă exclusiv la un instrument al Uniunii în materie de azil care nu este obligatoriu pentru acestea.

(5) Regulamentul de procedură al Consiliului de administrație stabilește mai detaliat modalitatea de organizare a votului, în special condițiile care trebuie respectate de un membru pentru a putea acționa în numele unui alt membru, precum și cerințele de cvorum, după caz.

Articolul 29

Funcțiile Consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație se asigură că biroul de sprijin își îndeplinește sarcinile care i-au fost încredințate. Acesta este organismul de planificare și de supraveghere al biroului de sprijin. Funcțiile sale sunt:

(a) să adopte propriul regulament de procedură, cu o majoritate de trei pătrimi din membrii săi cu drept de vot, și după primirea avizului Comisiei;

(b) să numească directorul executiv în conformitate cu articolul 30, să exercite autoritate disciplinară asupra directorului executiv și, după caz, să îl suspende sau revoce;

(c) să adopte un raport anual general privind activitățile biroului de sprijin și să îl transmită, până la data de 15 iunie a anului următor, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi. Raportul anual general se publică;

(d) să adopte un raport anual privind situația azilului în Uniune, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1). Raportul respectiv este prezentat Parlamentului European. Consiliul și Comisia pot solicita ca raportul să le fie prezentat de asemenea;

(e) să adopte documentele tehnice menționate la articolul 12 alineatul (2);

(f) până la data de 30 septembrie a fiecărui an, în baza unui proiect prezentat de directorul executiv și după primirea avizului Comisiei, să adopte, cu o majoritate de trei pătrimi din membrii săi cu drept de vot, programul de lucru al biroului de sprijin pentru anul următor și să îl transmită Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Programul de lucru respectiv se adoptă în conformitate cu procedura bugetară anuală a Uniunii și cu programul legislativ al Uniunii în domeniul azilului;

(g) să își exercite funcțiile cu privire la bugetul biroului de sprijin, în conformitate cu capitolul 5;

(h) să adopte normele practice de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, în conformitate cu articolul 42 din prezentul regulament;

(i) să adopte politica de personal a biroului de sprijin în conformitate cu articolul 38;

(j) să adopte, după ce a solicitat avizul Comisiei, planul multianual privind politica de personal;

(k) să ia toate deciziile în vederea îndeplinirii mandatului biroului de sprijin, astfel cum este definit de prezentul regulament;

(l) să ia toate deciziile privind crearea și, dacă este necesar, evoluția sistemelor de informații prevăzute de prezentul regulament, în special portalul de informații menționat la articolul 4 litera (c); și

(m) să ia toate deciziile privind crearea și, dacă este necesar, modificarea structurilor interne de lucru ale biroului de sprijin.

(2) Consiliul de administrație poate institui un Comitet executiv care să sprijine Consiliul de administrație și directorul executiv la elaborarea deciziilor, a programelor de lucru și a activităților ce urmează să fie adoptate de Consiliul de administrație și oricând este necesar, din motive de urgență, să ia anumite decizii provizorii în numele Consiliului de administrație.

Un asemenea Comitet executiv este alcătuit din opt membri numiți dintre membrii Consiliului de administrație, printre care se numără unul dintre reprezentanții Comisiei în Consiliul de administrație. Durata mandatului membrilor Comitetului executiv este aceeași ca și în cazul membrilor Consiliului de administrație.

La cererea Comitetului executiv, reprezentanții ICNUR sau orice altă persoană a cărei opinie poate fi de interes pot participa, fără drept de vot, la reuniunile Comitetului executiv.

Biroul de sprijin stabilește procedurile de funcționare a Comitetului executiv în regulamentul de procedură al biroului de sprijin și le face publice.

Articolul 30

Numirea directorului executiv

(1) Directorul executiv este numit de către Consiliul de administrație pentru un mandat de cinci ani, dintre candidații corespunzători identificați în cadrul unei competiții deschise organizate de Comisie. Această procedură de selecție impune publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în alte publicații a unei invitații la exprimarea interesului. Consiliul de administrație poate solicita o nouă procedură în cazul în care consideră că niciunul dintre candidații reținuți pe prima listă nu este corespunzător. Directorul executiv este numit pe baza meritelor personale, a experienței în domeniul azilului și a aptitudinilor administrative și manageriale. Înainte de a fi numit în funcție, candidatul selectat de către Consiliul de administrație este invitat să facă o declarație în fața comisiei (comisiilor) competente a (ale) Parlamentului European și să răspundă întrebărilor puse de membrii acestei (acestor) comisii.

După această declarație, Parlamentul European poate adopta un aviz în care își formulează opinia asupra candidatului selectat. Consiliul de administrație informează Parlamentul European cu privire la maniera în care acest aviz a fost luat în considerare. Avizul este considerat personal și confidențial până la numirea candidatului.

În cursul ultimelor nouă luni dinaintea încheierii mandatului de cinci ani al directorului executiv, Comisia realizează o evaluare privind, în special:

— rezultatele obținute de directorul executiv, precum și

— sarcinile și necesitățile biroului de sprijin pentru anii următori.

(2) Consiliul de administrație, având în vedere evaluarea, poate prelungi durata mandatului directorului executiv o singură dată, pentru o perioadă de cel mult trei ani, numai în acele cazuri în care o astfel de prelungire este justificată de misiunile și necesitățile biroului de sprijin.

(3) Consiliul de administrație informează Parlamentul European în legătură cu intenția sa de a prelungi durata mandatului directorului executiv. În luna dinaintea prelungirii mandatului său, directorul executiv primește invitația de a face o declarație în fața comisiei/comisiilor competente a (ale) Parlamentului European și de a răspunde întrebărilor puse de membrii acestei (acestor) comisii.

Articolul 31

Sarcinile directorului executiv

(1) Biroul de sprijin este condus de un director executiv care este independent în exercitarea funcțiilor sale. Directorul executiv răspunde în fața Consiliului de administrație pentru activitățile sale.

(2) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei, Consiliului de administrație sau Comitetului executiv în cazul în care a fost înființat, directorul executiv nu solicită și nu acceptă niciun fel de instrucțiuni de la un guvern sau de la un alt organism.

(3) Directorul executiv raportează Parlamentului European cu privire la îndeplinirea sarcinilor sale atunci când este invitat să o facă. Consiliul poate invita directorul executiv să raporteze cu privire la îndeplinirea sarcinilor sale.

(4) Directorul executiv este reprezentantul legal al biroului de sprijin.

(5) Directorul executiv poate fi asistat de unul sau mai mulți șefi de unitate. În cazul în care directorul executiv este absent sau în imposibilitatea de a participa, el este înlocuit de unul dintre șefii de unitate.

(6) Directorul executiv este responsabil pentru gestionarea administrativă a biroului de sprijin și pentru punerea în aplicare a sarcinilor acestuia astfel cum îi sunt alocate prin prezentul regulament. În special, directorul executiv are următoarele sarcini:

(a) administrarea curentă a biroului de sprijin;

(b) elaborarea propunerilor de program de lucru pentru biroul de sprijin, după primirea avizului Comisiei;

(c) punerea în aplicare a programelor de lucru și a deciziilor adoptate de Consiliul de administrație;

(d) elaborarea rapoartelor privind țările de origine, prevăzute la articolul 4 litera (b);

(e) pregătirea proiectului de regulament financiar al biroului de sprijin, adoptat de Consiliul de administrație în conformitate cu articolul 37, precum și a normelor de punere în aplicare a regulamentului;

(f) pregătirea proiectului de estimări ale veniturilor și cheltuielilor biroului de sprijin și execuția bugetului acestuia;

(g) exercitarea, cu privire la personalul biroului de sprijin, a competențelor prevăzute la articolul 38;

(h) luarea oricărei decizii privind gestionarea sistemelor de informații prevăzute de prezentul regulament, în special portalul de informații menționat la articolul 4 litera (c);

(i) luarea oricărei decizii privind gestionarea structurilor administrative interne ale biroului de sprijin; și

(j) coordonarea și funcționarea forumului consultativ menționat la articolul 51. În acest sens, directorul executiv adoptă în primul rând, în consultare cu organizațiile societății civile relevante, un plan pentru instituirea forumului consultativ. Odată ce a fost formal instituit, directorul executiv adoptă, în consultare cu forumul consultativ, un plan operațional care va include norme privind frecvența și natura consultărilor și mecanismele de organizare pentru punerea în aplicare a articolului 51. Sunt convenite, de asemenea, criteriile de transparență pentru participarea continuă la forumul consultativ.

Articolul 32

Grupurile de lucru

(1) În cadrul mandatului său, definit de prezentul regulament, biroul de sprijin poate înființa grupuri de lucru alcătuite din experți ai organismelor competente din statele membre active în domeniul azilului, inclusiv judecători. Biroul de sprijin înființează grupuri de lucru în sensul articolului 4 litera (e) și al articolului 12 alineatul (2). Experții pot fi înlocuiți de supleanți numiți în același timp cu aceștia.

(2) Comisia participă de drept la grupurile de lucru. Reprezentanții ICNUR pot participa la reuniunile grupurilor de lucru ale biroului de sprijin, în întregime sau parțial, în funcție de natura chestiunilor abordate.

(3) Grupurile de lucru pot invita la reuniuni orice persoană a cărei opinie poate prezenta interes, inclusiv reprezentanții societății civile care activează în domeniul azilului.

CAPITOLUL 5

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 33

Bugetul

(1) Toate veniturile și cheltuielile biroului de sprijin fac obiectul unor estimări pentru fiecare exercițiu bugetar, corespunzând anului calendaristic, și sunt înscrise în bugetul biroului de sprijin.

(2) Bugetul biroului de sprijin trebuie să fie echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.

(3) Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile biroului de sprijin cuprind:

(a) o contribuție din partea Uniunii, înscrisă în bugetul general al Uniunii Europene;

(b) orice contribuție voluntară din partea statelor membre;

(c) venituri provenite din publicații sau orice altă prestație asigurată de biroul de sprijin;

(d) o contribuție din partea țărilor asociate.

(4) Cheltuielile biroului de sprijin includ remunerarea personalului, costurile administrative și de infrastructură și cheltuielile operaționale.

Articolul 34

Întocmirea bugetului

(1) În fiecare an, directorul executiv pregătește un proiect de estimări ale veniturilor și cheltuielilor biroului de sprijin pentru exercițiul financiar următor, care conține un tabel cu schema de personal, pe care îl transmite Consiliului de administrație.

(2) Pe baza acestui proiect, Consiliul de administrație realizează un proiect de estimare previzională a veniturilor și cheltuielilor biroului de sprijin pentru următorul exercițiu financiar.

(3) Proiectul de estimare previzională a veniturilor și cheltuielilor biroului de sprijin este transmis Comisiei până la data de 10 februarie a fiecărui an. Consiliul de administrație transmite Comisiei versiunea definitivă a acestei estimări, care cuprinde un proiect de schemă de personal, până la 31 martie.

(4) Comisie transmite estimarea Parlamentului European și Consiliului (autoritatea bugetară), împreună cu proiectul de buget general al Uniunii Europene.

(5) Pe baza estimării, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii Europene datele estimative pe care le consideră necesare în ceea ce privește schema de personal și valoarea finanțării acordate de la bugetul general, pe care le transmite autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.

(6) Autoritatea bugetară autorizează creditele reprezentând subvenții destinate biroului de sprijin.

(7) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a biroului de sprijin.

(8) Consiliul de administrație adoptă bugetul biroului de sprijin. Acesta devine definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii Europene. După caz, se modifică în consecință.

(9) Consiliul de administrație notifică, în cel mai scurt timp, autorității bugetare intenția sa de a realiza orice proiect care poate avea implicații financiare semnificative asupra finanțării bugetului, în special proiectele de natură imobiliară, precum închirierea sau achiziționarea de clădiri. Consiliul de administrație informează Comisia în acest sens.

(10) Atunci când o ramură a autorității bugetare și-a anunțat intenția de a emite un aviz, aceasta îl transmite Consiliului de administrație în termen de șase săptămâni de la data notificării proiectului.

Articolul 35

Execuția bugetului

(1) Directorul executiv execută bugetul biroului de sprijin.

(2) Directorul executiv transmite anual autorității bugetare orice informații relevante pentru rezultatele procedurilor de evaluare.

Articolul 36

Prezentarea conturilor și descărcarea

(1) După fiecare exercițiu financiar, până la 1 martie, contabilul biroului de sprijin comunică situația financiară provizorie contabilului Comisiei, însoțită de un raport privind gestiunea bugetară și financiară a exercițiului financiar respectiv. Contabilul Comisiei realizează consolidarea conturilor provizorii ale instituțiilor și ale organismelor descentralizate, în conformitate cu articolul 128 din Regulamentul financiar.

(2) Până la data de 31 martie, după încheierea exercițiului financiar, contabilul Comisiei transmite Curții de Conturi situația provizorie a conturilor biroului de sprijin, însoțită de raportul privind gestiunea bugetară și financiară a exercițiului financiar. Raportul privind gestiunea financiară și bugetară pentru exercițiul financiar respectiv este transmis și Parlamentului European și Consiliului.

(3) După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la situația provizorie a conturilor biroului de sprijin, în temeiul dispozițiilor articolului 129 din Regulamentul financiar, directorul executiv stabilește conturile definitive ale biroului de sprijin pe proprie răspundere și le transmite pentru aviz Consiliului de administrație.

(4) Consiliul de administrație emite un aviz privind conturile definitive ale biroului de sprijin.

(5) Directorul executiv transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi conturile definitive, împreună cu avizul Consiliului de administrație, până la data de 1 iulie după încheierea exercițiului financiar.

(6) Conturile definitive sunt publicate.

(7) Până la 30 septembrie, directorul executiv transmite Curții de Conturi un răspuns la observațiile acesteia. Directorul executiv transmite acest răspuns și Consiliului de administrație.

(8) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la cererea acestuia, orice informații necesare pentru buna desfășurare a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar vizat, în conformitate cu articolul 146 alineatul (3) din Regulamentul financiar.

(9) Parlamentul European, la recomandarea Consiliului care hotărăște cu majoritate calificată, acordă directorului executiv, înainte de data de 15 mai a anului N + 2, descărcarea de gestiune privind execuția bugetului din exercițiul N.

Articolul 37

Regulamentul financiar

Consiliul de administrație adoptă regulamentul financiar aplicabil biroului de sprijin, după consultarea Comisiei. Acesta nu se abate de la dispozițiile Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei din 19 noiembrie 2002 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 185 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene [1], cu excepția cazului în care acest lucru este necesar pentru funcționarea biroului de sprijin și cu acordul prealabil al Comisiei.

CAPITOLUL 6

DISPOZIȚII PRIVIND PERSONALUL

Articolul 38

Personalul

(1) Statutul funcționarilor Comunităților Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene prevăzut în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 [2] (Statutul funcționarilor) și normele adoptate de comun acord de către instituțiile Uniunii în scopul aplicării acestor regulamente se aplică personalului biroului de sprijin, inclusiv directorului executiv.

(2) Consiliul de administrație, în acord cu Comisia, adoptă măsurile necesare de punere în aplicare prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor.

(3) Biroul de sprijin exercită asupra propriului personal competențele conferite prin Statutul funcționarilor autorității împuternicite să facă numiri, precum și competențele conferite prin regimul aplicabil celorlalți agenți autorității abilitate să încheie contracte.

(4) Consiliul de administrație adoptă dispoziții care să permită folosirea experților naționali detașați din statele membre pe lângă biroul de sprijin.

Articolul 39

Privilegii și imunități

Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică biroului de sprijin.

[1] JO L 357, 31.12.2002, p. 72.
[2] JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

CAPITOLUL 7

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 40

Statut juridic

(1) Biroul de sprijin este un organism al Uniunii. Acesta are personalitate juridică.

(2) În fiecare stat membru, biroul de sprijin are cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice în temeiul legislației interne. Acesta poate, în special, să achiziționeze sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.

(3) Biroul de sprijin este reprezentat de către directorul său executiv.

Articolul 41

Regimul lingvistic

(1) Biroului de sprijin i se aplică dispozițiile prevăzute de Regulamentul nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene [3].

(2) Fără a aduce atingere deciziilor adoptate în temeiul articolului 342 din TFUE, raportul general anual privind activitățile biroului de sprijin și programul de lucru anual al biroului de sprijin, menționate la articolul 29 alineatul (1) literele (c) și (f), se întocmesc în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii Europene.

(3) Serviciile de traducere necesare pentru funcționarea biroului de sprijin sunt efectuate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 42

Accesul la documente

(1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică documentelor deținute de biroul de sprijin.

(2) În termen de șase luni de la prima sa reuniune, Consiliul de administrație adoptă normele detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.

[3] JO 17, 6.10.1958, p. 385/58.

(3) Deciziile luate de biroul de sprijin în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei plângeri înaintate Ombudsmanului sau al unei acțiuni în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la articolul 228 și, respectiv, articolul 263 din TFUE.

(4) Activitățile de prelucrare a datelor cu caracter personal efectuate de biroul de sprijin fac obiectul aplicării Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

Articolul 43

Norme de securitate privind protejarea informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

(1) Biroul de sprijin aplică principiile de securitate prevăzute de Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 29 noiembrie 2001 de modificare a regulamentului său de procedură ([1]), în special, dispozițiile privind schimbul, prelucrarea și stocarea informațiilor clasificate.

(2) De asemenea, biroul de sprijin aplică principiile de securitate privind prelucrarea informațiilor sensibile neclasificate, astfel cum au fost a adoptate și puse în aplicare de Comisie.

Articolul 44

Combaterea fraudei

(1) Pentru a combate frauda, corupția și alte activități ilegale, Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 se aplică fără restricție.

(2) Biroul de sprijin aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 și adoptă, fără întârziere, dispozițiile corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților biroului de sprijin.

(3) Deciziile de finanțare și acordurile și instrumentele de aplicare care decurg din acestea prevăd în mod expres că atât Curtea de Conturi, cât și OLAF pot efectua la nevoie controale la fața locului la beneficiarii de fonduri din partea biroului de sprijin, precum și la agenții care răspund de atribuirea fondurilor respective.

Articolul 45

Regimul de răspundere

(1) Răspunderea contractuală a biroului de sprijin este reglementată de legislația aplicabilă contractului respectiv.

(2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze de arbitraj cuprinse în contractele încheiate de biroul de sprijin.

(3) În cazul răspunderii necontractuale, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, biroul de sprijin repară orice prejudiciu provocat de serviciile sau angajații săi în executarea funcțiilor lor.

(4) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în litigiile privind repararea prejudiciilor menționate la alineatul (3).

(5) Răspunderea individuală a angajaților față de biroul de sprijin este reglementată de dispozițiile prevăzute în Statutul funcționarilor care le sunt aplicabile.

Articolul 46

Evaluare și revizuire

(1) Până la 19 iunie 2014, pe baza mandatului stabilit de Consiliul de administrație în acord cu Comisia, biroul de sprijin comandă o evaluare externă independentă a rezultatelor obținute. Această evaluare se referă la impactul biroului de sprijin asupra cooperării practice în materie de azil și asupra SECA. Evaluarea ține seama în mod corespunzător de progresele înregistrate, în limitele mandatului său, inclusiv evaluarea necesității unor măsuri suplimentare pentru asigurarea solidarității efective și a partajării responsabilităților cu statele membre supuse unor presiuni deosebite. Aceasta analizează, în principal, posibila necesitate de a modifica mandatul biroului de sprijin, inclusiv implicațiile financiare ale unei astfel de modificări și analizează, de asemenea, dacă structura de conducere este adaptată pentru îndeplinirea sarcinilor biroului de sprijin. În cadrul evaluării sunt luate în considerare opiniile părților interesate atât de la nivelul Uniunii, cât și la nivel național.

(2) Consiliul de administrație, în acord cu Comisia, decide calendarul evaluărilor ulterioare, ținând cont de rezultatele evaluării menționate la alineatul (1).

Articolul 47

Controlul administrativ

Activitățile biroului de sprijin fac obiectul controlului de către Ombudsman în conformitate cu dispozițiile articolului 228 din TFUE.

([1]) JO L 317, 3.12.2001, p. 1.

Articolul 48

Cooperarea cu Danemarca

Biroul de sprijin facilitează cooperarea operațională cu Danemarca, inclusiv schimbul de informații și de cele mai bune practici acoperite de activitățile sale.

Articolul 49

Cooperarea cu țările terțe și asociate

(1) Biroul de sprijin este deschis participării Elveției, Islandei, Liechtensteinului și Norvegiei în calitate de observatori. Se elaborează proceduri care prevăd, în special, natura participării, nivelul și modul de participare ale acestor țări la activitatea biroului de sprijin. Aceste acorduri includ dispoziții legate de participarea la inițiativele asumate de biroul de sprijin, de contribuțiile financiare și de personal. În ceea ce privește chestiunile legate de personal, acordurile menționate respectă, în orice caz, Statutul funcționarilor.

(2) Cu privire la chestiunile care fac obiectul activităților sale, în măsura în care este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale și în acord cu Comisia și în limitele mandatului său, biroul de sprijin facilitează cooperarea operațională între statele membre și țările terțe, altele decât cele menționate la alineatul (1), în cadrul politicii de relații externe a Uniunii. De asemenea, biroul de sprijin poate coopera cu autoritățile țărilor terțe competente cu privire la aspectele tehnice din domeniile reglementate de prezentul regulament, în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu aceste autorități, în conformitate cu dispozițiile relevante din TFUE.

Articolul 50

Cooperarea biroului cu ICNUR

Biroul de sprijin cooperează cu ICNUR în domeniile reglementate de prezentul regulament, în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu ICNUR. Din partea biroului de sprijin, Consiliul de administrație decide cu privire la acordurile de lucru, inclusiv cu privire la implicațiile bugetare ale acestora.

În plus, Consiliul de administrație poate decide că biroul de sprijin poate pune la dispoziție resurse financiare pentru acoperirea cheltuielilor ICNUR pentru activități care nu sunt prevăzute în acordurile de lucru. Subvențiile se înscriu în cadrul relațiilor privilegiate de cooperare stabilite între biroul de sprijin și ICNUR, astfel cum sunt definite în prezentul articol, precum și la articolul 2 alineatul (5), articolul 5, articolul 9 alineatul (1), articolul 25 alineatul (4) și articolul 32 alineatul (2). În conformitate cu articolul 75 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002, se aplică dispozițiile relevante ale Regulamentului financiar, precum și normele sale de punere în aplicare.

Articolul 51

Forumul consultativ

(1) Biroul de sprijin asigură un dialog strâns cu organizațiile societății civile și cu alte organisme relevante care sunt active în domeniul politicii în materie de azil la nivel local, regional, național, european și internațional și instituie în acest sens un forum consultativ.

(2) Forumul consultativ constituie un mijloc de a schimba informații și de a pune în comun cunoștințele. Rolul acestuia este de a asigura dialogul strâns între biroul de sprijin și părțile interesate relevante.

(3) Forumul consultativ este deschis tuturor părților interesate relevante în conformitate cu alineatul (1). Biroul de sprijin se adresează membrilor forumului consultativ în funcție de nevoile specifice care țin de domeniile identificate ca prioritare pentru activitatea biroului de sprijin.

ICNUR este membru de drept al forumului consultativ.

(4) Biroul de sprijin apelează la forumul consultativ în special pentru:

(a) a prezenta sugestii Consiliului de administrație în ceea ce privește programul anual de lucru care urmează să fie adoptat în temeiul articolului 29 alineatul (1) litera (f);

(b) a furniza feedback Consiliului de administrație și a propune măsurile care se impun în urma raportului anual, menționat la articolul 29 alineatul (1) litera (c), precum și în urma raportului anual privind situația azilului în Uniune, menționat la articolul 12 alineatul (1); precum și

(c) a comunica directorului executiv și Comitetului executiv concluziile și recomandările conferințelor, seminarelor și reuniunilor care prezintă un interes pentru activitățile biroului de sprijin.

(5) Forumul consultativ se reunește de cel puțin o dată pe an.

Articolul 52

Cooperarea cu Frontex, FRA, alte organisme ale Uniunii și cu organizațiile internaționale

Biroul de sprijin cooperează cu organismele Uniunii care au activități legate de domeniul său de activitate, în special cu Frontex și cu FRA, precum și cu organizațiile internaționale competente în domeniile reglementate de prezentul regulament, în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu aceste organisme, în conformitate cu dispozițiile din TFUE și cu dispozițiile privind competența acestor organisme.

Cooperarea permite crearea unor sinergii între organismele respective și evitarea dublării eforturilor în cazul activităților efectuate în cadrul mandatelor acestora.

Articolul 53

Acordul privind sediul și condițiile de funcționare

Dispozițiile necesare privind găzduirea biroului de sprijin în statul membru gazdă și facilitățile puse la dispoziție de statul membru gazdă, precum și normele specifice aplicabile în statul membru gazdă unde își are sediul biroul de sprijin cu privire la directorul executiv, la membrii Consiliului de administrație, la personalul biroului de sprijin și membrii familiilor acestora sunt stabilite într-un acord privind sediul încheiat între biroul de sprijin și statul membru gazdă după ce s-a obținut aprobarea Consiliului de administrație. Statul membru gazdă asigură cele mai bune condiții posibile pentru buna funcționare a biroului de sprijin, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă și cu vocație europeană, precum și conexiuni de transport adecvate.

Articolul 54

Începerea activității biroului de sprijin

Biroul de sprijin devine pe deplin operațional până la 19 iunie 2011.

Comisia răspunde de înființarea și de începerea activității biroului de sprijin până când acesta are capacitatea operațională de executare a propriului buget.

În acest scop:

— până în momentul în care directorul executiv își ocupă funcțiile în urma numirii sale de către Consiliul de administrație, în condițiile prevăzute la articolul 30, un funcționar al Comisiei poate exercita, în calitate de director interimar, sarcinile delegate directorului executiv;

— funcționarii Comisiei pot exercita, sub responsabilitatea directorului interimar sau a directorului executiv, sarcinile atribuite biroului de sprijin.

Directorul interimar poate să autorizeze toate plățile acoperite de creditele prevăzute în bugetul biroului de sprijin, după aprobarea acestuia de către Consiliul de administrație și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare de personal, în urma adoptării schemei de personal a biroului de sprijin.

Articolul 55

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 19 mai 2010.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
D. LÓPEZ GARRIDO